

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kjøbenhavns Personbanegaard m. m.

(Første Behandling se Tidenden Sp. 1493 ff., Udvalgets Betænkning se Tillæg B., Sp. 1727 ff.).

Lovforslagets Paragraffer og de stilledes Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Med Hensyn til Ordningen af Banegaardsforholdene her i Kjøbenhavn er det jo saaledes, at der navnlig er to Hovedpunkter, som det gælder om at faa fuldstændig Klarhed over. Det første er da det at faa Klarhed over, om de nuværende Forhold baade paa det nuværende Banegaardsterain og med Hensyn til Banens Udløbslinier maa siges at være saaledes, at man ikke i Længden kunde vedblive paa en farefri og tilfredsstillende Maade at besørge Trafikken. Dette er egentlig det første Hovedpunkt, som det gælder om at faa Klarhed over. Nu er det saaledes, at for os i Udvalget er der, kunde jeg godt sige, Klarhed over, og ogsaa Enighed om, at de nuværende Forhold ere meget mangelfulde, og at de Vanskeligheder, der er, ere af en saadan Natur, at de ogsaa bør afhjælpes. Men Udvalget ønsker dog at udtale, at det ikke skønner, at disse Vanskeligheder ved den nuværende Drift ere saa store eller saa uundgaelige, at en øjeblikkelig Forandring maa siges at være paatrængende nødvendig. Det er altsaa Udvalgets Stilling til dette Punkt, at det erkender, at der er Ulemper, og at disse ogsaa bør fjernes. Jeg kommer saa til det andet Hovedpunkt, og det er egentlig det største og vanskeligste. Det er, paa hvad Maade disse Ulemper bedst kunne fjernes. Her gælder det jo om at finde en Ordning, der er god og praktisk og helst tillige simpel og billig. Det er egentlig det, der her er Hovedsagen. Udvalget er i den Henseende endnu ikke færdig med sine Overvejelser og Undersøgelser, og Udvalget har derfor følt, at det ikke vilde kunne være i Stand til at fremkomme med positivt Forslag i denne Samling. Denne Sag er overhovedet saa stor og omfattende, at den i Virkeligheden kræver en grundig og nøje saglig Undersøgelse og Overvejelse. Det gælder her at finde en Løsning, der kan tilfredsstille til alle Sider. Den skulde jo kunne være tilfredsstillende baade for

Publikum for den rent tekniske Drift af Banerne, og samtidig skulde den være tilfredsstillende i finansiell Henseende, saaledes at der ikke paalægges Statskassen større Udgifter, end hvad der er absolut nødvendigt og forsvarligt. Jeg vil ogsaa haabe, at det vil lykkes at finde en saadan Løsning.

Regeringsforslaget angaaende Ordningen af de kjøbenhavnske Jernbaneforhold, der blev fremsat her i Tinget den 11. November i Fjor, var i det hele et meget vidtgaaende Forslag, der, hvis det blev fuldt gennemført, fuldstændig vilde forandre de nuværende kjøbenhavnske Jernbaneforhold. Nu skal jeg selvfølgelig ikke her i Dag komme ind paa en Detailforklaring af, hvad dette Forslag gik ud paa. Ærede Medlemmer kende det selv, og da flere ærede Medlemmer foruden mig ved 1ste Behandling havde Lejlighed til mere eller mindre udførligt at omtale Forslaget, finder jeg ikke, der i Dag er nogen Anledning til igen at komme nærmere ind paa det. Jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale, at dette Regeringsforslag, der blev forelagt her i Efteraaret, indeholdt 3 Planer, saaledes at Plan I. var den egentlige, den fuldt færdige, den, hvorom man maatte sige, at naar den var fuldt gennemført, vare Banegaardsforholdene her i Kjøbenhavn ordnede ikke alene efter de Krav, der maatte stilles efter Nutidens Fordringer, men ogsaa ordnede med en lang Fremtid for Øje. Plan II. i Regeringsforslaget var en ikke uvæsenlig Reduktion af Plan I., og Plan III., en mindre Reduktion af Plan II. Disse 3 Planer danne i Virkeligheden en nøje sammenhængende Kæde, saaledes at Vedtagelsen af den ene Plan absolut drager den anden efter sig. Der som vi saaledes her i Tinget vedtog at gennemføre Plan III., saa vilde deraf følge, at saa snart denne Plan var gennemført, skulde man straks ogsaa skride til Gennemførelsen af Plan II., og saa snart Plan II. var gennemført, vilde det ogsaa være nødvendigt om kortere eller længere Tid at skride til Gennemførelsen af Plan I.

Nu skal jeg selvfølgelig ikke her komme ind paa nogen som helst Kritik af disse Planer, idet jeg erkender, at de ikke alene ere udarbejdede med stor Dygtighed, men ogsaa, at naar de og navnlig Plan I. bleve fuldt gennemførte, vilde vi her i Kjøbenhavn have en Ordning af vort Jernbanevæsen, der kunde staa paa Højde med Nutidens eller paa